

Komunisma DZIRKSTELE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un rajona darbaļaužu deputātu padomes orgāns
Redakcija: Rūjienā, Upes ielā №7 Tālruni: redaktoram 186, redakcijai 20
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Numurs maksā 15 kap.

№ 118 (1499)

Sestdien, 1959. gada 3. oktobrī

10. gads

KAVĒTIJS ar lauku darbiem

Analizējot rajona kolektīvo saimniecību lauku darbu gaitu laikā no 25. līdz 30. septembrim, jāatzīmē, ka tie norit neapmierinoši. Pēc dienu laikā novākts 150 ha kartupeļu, uzarts 400 ha rugaines. Izvirzās jautājums—kas kavē lauku darbu gaitu, jo šajās dienās nebija nedz sliktu laika apstākļu, nedz arī citu objektīvu iemeslu, un kas jā dara, lai sekmīgi pabeigtu rudens lauku darbus?

Pirmkārt, nepieciešams mobilizēt visus spēkus kartupeļu ražas novākšanai. Jāatzīmē, ka rajona kolektīvās saimniecības neizmanto visas iespējas. Tā kolhozs „Ziemeļi” iegādājās divrinu elevatora tipa kartupeļu račēju, kas patreizējos laika apstākļos var strādāt ar labām sekmēm, bet tomēr to neizmanto. Izmantojot šo kartupeļu račēju, ir iespējams ietaupīt darba spēku un paātrināt kartupeļu ražas novākšanu. Ja pie parastās kartupeļu rokamās mašīnas viens cilvēks uzlasa 8—10 centneru kartupeļu, tad aiz elevatora tipa kartupeļu rokamās mašīnas var savākt 16—20 cnt kartupeļu.

Rudens aršanā kāpurķēžu traktor darbs jāorganizē divās maiņās, lai to pabeigtu ne vēlāk kā līdz 25. oktobrim. Bet kolhozos rudens aršana norit lēni, jo kolektīvo saimniecību valdes nepietiekoši novērtē šī darba nozīmi un nekontrolē mehanizatoru darbu, kā arī nedod konkrētus uzdevumus. Bieži dzird, ka nav vajadzīgs organizēt divu maiņu darbu: „Mūsu traktoristi — krievi laudis. Šo uzdevumu veiks noteiktā laikā”, — bet, ja parēķinām, cik tad dienā vienam traktoram jāuzar un cik praktiski uzar, iznāk pavisam cita aina. Tā kolhozā „Jaunā druva” laikā no 25. līdz 30. septembrim divi DT-54 traktori uzara 50 ha rudens aruma, bet kolhozā „Straume” tajā pašā laikā trīs DT-54 traktori uzara 47 ha rudens aruma. Lai sekmīgi izpildītu rudens aršanas plānu, ik dienas katram kāpurķēžu traktoram jāuzar ne mazāk kā 7—8 ha.

Nav pamata atrunām par mehanizatoru kadru trūkumu. Rudens aršanas periodā traktoristi no mazjaudas traktoriem jāpārceļ darbā uz kāpurķēžu trak-

toriem, lai tie varētu strādāt divās maiņās. Rudens aršanas darbos uz kāpurķēžu traktoriem darbā jānozīmē arī brigādiēri—mehāniķi. Traktoristiem jānod uzdevums rudens aršanā 5 dienām, un lauksaimniecības speciālistiem ik dienas stingri jākontrolē tā izpilde. Protams, kolhozu valdēm jā rūpējas arī par to, lai lauki tiktu savlaicīgi atbrīvoti aršanai (ar kombainu izkulto salmu novākšana, neizkultās labības aizvešana utt.).

Tas prasā no ikvienas kolektīvās saimniecības vadītāja un lauksaimniecības speciālista pārdomātu darba organizāciju, kas nepieļauj nelietderīgu darba spēku izmantošanu. Lai rudens aršana ritētu sekmīgi, bez tam vēl nepieciešams nodrošināt traktorus ar piekabinātajiem, jānovērs tālie traktora pārbraucieni no lauka uz lauku.

Sekmīgai rudens lauku darbu veikšanai jāorganizē brigāžu sanāksmes darba starplaiķā vai arī kulšanas vietās un jāpastāsta, kā veicas lauku darbi, kas darāms, lai sekmētu šos darbus, un reizē ar to arī jānod konkrēti uzdevumi ikvienam brigādes loceklim.

Rudens lauku darbu skaitā svarīga vieta ir zālāju sēklinieku kulšanai, jo zālāju sēklas kvalitatīva izkulsana noteiks kolektīvās saimniecības darba sekmes turpmākos divos gados. Tādēļ saimniecības, kur ir tikai viena kulmašīna, uz lauku, kamēr izkuļ zālāju sēkliniekus, jāpārtrauc graudaugu kulšanu, savēdot nekultos graudaugus kaudzēs un atbrīvojot laukus rudens aršanai.

Reizē ar jau minētajiem lauku darbiem jāveic arī sēklas atbēršana 1960. gada sējai, kā arī tās atbēršana un kaltēšana.

Pašapmierinātība un miegainība rudens lauku darbu veikšanā jāizbeidz. Prasmīgi izmantojot kolektīvo saimniecību darba spēku, tehniku un no mācību iestādēm tulkā ieradušos skolenus, ikvienai rajona kolektīvai saimniecībai ir iespējas savlaicīgi veikt gan zālāju sēklinieku un graudaugu kulšanu, desmit dienu laikā pabeigt kartupeļu ražas novākšanu, bet visu zemi 1960. gada vasarā sējai apart līdz 25. oktobrim.

PSKP CK plēnumu sagaidot

SAISTĪBAS IZPILDĪS PIRMS TERMIŅA

Kopsaimniecības „Dzirkstele” lolkopes apņēmusās šā gada sociālistiskās sacensības saistības piena ražošanā izpildīt līdz PSKP CK plēnumam. Šī apņemšanās ir reāla, jo līdz šā gada 1. oktobrim no saistības paredzētiem 2500 kilogramiem vīdēji no govs jau iegūti 2137 kilogrami piena.

TE AR RAŽAS NOVĀKŠANU NEKĀVĒJAS

Lauksaimniecības artelis „Spars” apņēmas par godu PSKP CK plēnumam iespējami īsākos termiņos pabeigt pirmā septiņgades gada ražas novākšanu. Dotā vārda izpildē ir zināmi panākumi. Kolhoznieki vieni no pirmajiem rajonā pabeidza labības un linsēklu kulšanu. Tagad steldz novākt kartupeļus, izkult ilggadīgo zālāju sēkliniekus un uzart zemi nākamā gada ražai. No 37 hektāriem kartupeļi kolhozā novākti jau vairāk nekā 20 hektāru platībā.

Labības kulšanu visā platībā šajās dienās pabeidza arī kopsaimniecību „Jaunā druva”, „Uzvara” un „Pionieris” laudis. L. Rūja

Ikvienai saimniecībai pašu audzētas ilggadīgo zālāju sēklas

Saulainā vasara kopsaimniecības „Zvaigzne” laudim palīdzējusi izaudzēt bagātīgu ražu. Lai to saglabātu un nepieļautu lietus zudumus, kolhoznieki tagad steldz pabeigt visus rudens lauku darbus. Un panākumi neizpaliek. Lauksaimniecības artelis pirmās rajonā pabeidza labības kulšanu. Tagad laukopji steldz novākt kartupeļus un izkult atlikušos ilggadīgo zālāju sēkliniekus. Patlaban kulmašīna strādā otrajā laukkopības brigādē. Te vēl jāizkuļ daži hektāri zālāju, un tad rit parit kol-

hoza arī šis darbs būs pabeigts.

Ilggadīgo zālāju sēklinieku kulšana sokas arī lauksaimniecības artelī „Pionieris” laudim. Dienā viņi izkuļ sēkliniekus no trim un vairāk hektāriem. Darbs labi veicas tāpēc, ka te lielākā daļa zālāju savesta vienuviet un sakrauta lielās kaudzēs.

— Slikti Izdarījām, — stāsta kolhoza priekšsēdētājs b. Avots, — ka nesavedām kaudzēs visus sēkliniekus. Tad tie tagad būtu pasargāti no lietus.

Pēdējās dienās zālāju sēklinieku kulšanu atsākuši arī kolhozi „Dzirkstele”, „Lepina ceļš”, „Rūja”, „Straume” un citi. Bet te darbs tā nevelcas, jo sēklinieki nav savesti vienuviet un, stāvo uz lauka mazos statņos, tie tā samrkušī, ka tagad traucē sekmīgu kulšanu. Piemēram, kopsaimniecības „Straume” pirmajā kompleksajā brigādē zālājus tagad kuļ tikai pēc izžāvēšanas.

Daudzās kopsaimniecībās, kaut vai piemēram, tani pašā „Straumē”, zālāju uz lauka nebūtu arī tā samrkušī, ja saimniecību vadītāji lielāku vērību piegrieztu sēkliniekiem pēc to novākšanas. Tikai nolaidības dēļ tagad daudzos tūmos lielu daļu

zālāju kopņu sagāzuši un sabradājuši lopi, tā radot lielus zālāju sēklu zudumus, kas būtu novērsti, savēdot sēkliniekus kulšanas vietās.

Ja darbā pieļautas kļūdas, tās jāizlabo. Un tā arī šoreiz. Kaut nav viegli kolhozniekiem tikt galā ar noka-vēto darbu, viņi vismaz, pārvarot grūtības, cenšas saglabāt un iespējami ātrāk nokult ilggadīgo zālāju sēkliniekus.

Tāpēc šodien ne ar ko nav attaisnojama lauksaimniecības artelī „Stars”, „Rosme”, „Sarkanā zvaigzne”, „Uzvara”, „Liesma” un „Kallpina” kolhoza priekšsēdētāju be-
atbildība, kas vēl līdz šim nav noorganizējuši ilggadīgo zālāju sēklinieku kulšanu. Šajos kolhozos zālāju sēklas tikai dažu hektāru platībā.

Tagad iestājušās saulainās dienas, tāpēc kolhozu valdēm nekavējoties jāpasūta, lai visas saimniecības tur-
kajās dienās pabeidza ilggadīgo zālāju sēklinieku kulšanu un līdztekus šim darbam atlasot un izkūvējot sēklas kopības, jāpārtrauc un kuso zālāju sēklas un šana vienuviet. Tās jāresim sagabā un jāizkūvē. Tāpēc šajās dienās jāpabeidz zālāju sēklas māt.

Jauna dzīvojamā māja

Tuvākajās dienās Austrumu padomju saimniecībā nodos ekspluatācijā jaunu astoņu dzīvokļu māju.

Tajā dzīvokļi ierādīti labākajiem padomju saimniecības strādniekiem celtniekiem Ivanam un Jevgenijam Pavloviem, lolkopības darbu mehanizatoram Anatolijam Ragožinam, traktoristam Viktoram Vasiljevam, šoferim Gunaram Brantam un citiem.

O. Apsīšā teksts un foto

MAZAJIEM LASĪTĀJIEM

No redakcijas

Sodien mēs sākam publicēt lappusī jums — mazajiem lasītājiem. Tajā esam paredzējuši leivletot dažādas materiālus par mūsu Dzimitenes dabu, septiņgades pirmrināt. Pastāstīsim par visu jauno, kas notiek skolu dzīvē, it kā ar vienu norunu, ja jūs paši palīdzēsiet šo lappusī mums veidot. Ko mēs gaidīsim no jums? Rakstiet droši par visu, kas jums jūsu skolā, pionieru pulciņos un vienībā, pastāstiet, ko dara

jaunte naturālisti, tehnikā, mehānizatori. Ja gadās jums interesants foto attēls — atsūtiet arī to. Gaidīsim jūsu vēstules un ik reizi publicēsim interesantākās saņemtās lappusī „Mazajiem lasītājiem”. Varēsiet izteikt arī savus ierosinājumus, savas domas par šīm lappusēm un mūsu laikrakstu vispār. Rakstiet, kā jūs palīdzējat kolhozu darbos, kā palīdzat mājās vecākiem. Tātad norunāts — gaidīsim vēstules.

Kā mēs pavadījām vasaras

Vasaras brīvdienās mūsu skolas skolēni appēmās palīdzēt savam dzimtajam kolhozam. Solījumu viņi pildījuši un čakli strādājuši, par to liecina izstrādāto dienu skaits. Piemēram, 6. klases skolnieks Uldis Līpe, kurš vasarā ganiņa aitas, izstrādājis 218 dienu. Sarmītes Ženkovas izstrādāto dienu skaits sniedz pāri diviem simtiem. Viņa ga-

brīvdienas

nija govīm kolhozā „Rūja”, bet 7. klases skolniece Rudīte Kļaviņa vasarā kopa bekoncūkas. Daudz strādājuši ir arī Lidija Gromova, izstrādājot 138 izstrādes dienas.

Tas ir mūsu ieguldījums septiņgades taltcīnieku pūrā.

Viņa Gustsone,
Koņu septiņgadīgās skolas
7. klases pioniere

Mīli savu dzimto zemi!

Tu skolas somā blakus literatūras, aritmētikas un citām grāmatām cieši glabā arī vēstures un ģeogrāfijas grāmatas. Cik daudz zinību tās ikviens mēs sevī — ar aizrautību var lasīt vēl un vēlreiz, un kad būsi izlasījis tās, varēsi droši teikt — tādu slaveni tradīciju, revolūcionāru notikumu bagātā ir manas Dzimitenes vēsture, cik neapņemami plaša ir Padomju zemes robežas, cik neizsakāmi skaista ir tās daba, cik daudz radošu izdomu un enerģijas pilni ir padomju ļaudis, kādus neredzētus varoņdarbus tie spēj veikt.

Uz Zemes lodes nav citas valsts, kuras daba būtu bagātāka par mūsējo, nav citas zemes, kas saviem dēļiem un meitām var sniegt tik daudz vietas, lai jūsmotu par dabas lieliskumu, skaistumu, bagātību, ļaūzu satīcību, biedrīskumu, dziļo tautu mīlestību.

Mēs mīlam ne tikai to vietu, kur esam dzimuši vai deivējuši, mēs mīlam visu dzimto zemi. Volga arī sibīrietim ir dzimtā upe. Tikpat dārga kā leņģingradīetim ir Neva, tā sirdij tuva ir arī tālās Vidusūzijas iedzīvotājam. Arī krievietim tuvi tālās Grūzijas kalni, bet latvietim — saulainā Armēnija. Vai tikpat kā dzimto Tadžīķiju, Moldāviju, Baltkrieviju, Latvijā nemil arī šo dienvidus zemju ļaudis?

Draudzīgā brāļu saimē Padomju Savienībā dzīvo vairāk nekā 60 tautību. Iedomājies tādu ģimeni, kur katrs runā savā valodā, katram būtu citāds acu skaits, bet tie visi roku rokā draudzīgā saimē izru-

ņātū vārdu „māte”. Tā viņiem ir Padomju Savienība.

Ja esam dzimuši un uzauguši stepē, visu mūžu ar mīlestību nesam atmiņas par tās bezgalīgo plašumu, par sudrabortajām smilgām, par spīlgtajām stepju pu-

gaņ mīnerāli, gaņ auglīgā zeme, gaņ meži un ādens enerģija paliktu nedzīvi, ja tos ar savu darbu neatdzīvīnātu cilvēks — padomju cilvēks, kam tik daudz spēka, enerģijas un uzņēmības.

Ik darbs viņam sokas, jo apkārt draugu tik daudz,

Vācām zālāju sēklas

Šovasar pieturējās ļoti saulainas dienas, kuras bija izdevīgas ilggadīgo zālāju sēklu vākšanai. Šo darbu uzsāku jau jūlija mēneša sākumā.

Staigājot pa norām un grāvmalām, vācu plāvu auzeni, kamolzāli un timotiņu. Žāvēju savāko daudzumu ēnainā vietā, caurvējā. Lietainajās dienās pēc sēklu izžušanas tās iztīrīju. Grūtības nerādīja plāvu auzenes un kamolzāles sēklu tīrīšana, turpretim tik viegli neveicās ar timotiņu. To es izvēlīju.

Ilggadīgo zālāju sēklu vākšanā man dažreiz palīdzēja arī jaunākā mēsa Irīta. Tagad viņa mēcās pirmajā klasē.

Kad sēklas nosvēru, izrādījās, ka esmu savākusi 2,5 kg. Uzzināju, ka ar šo daudzumu var apsēt turpat pushektāru lielu platību. Tā kā mūsu skolas audzēkņi savākusi 20 kg šo zālāju sēklu, tad, nododot tās kolhozam, viņi varēs papildināt kultivētās ganiņas par vairāk nekā 3 hektāriem.

Līgita Laura,
Jeru septiņgadīgās skolas
5. klases pioniere

ķēm. Ja esam bērniņu pavadījuši kalnos, mūsu atmiņā uz visiem laikiem paliek mūžīgos sniegos vizosās kalnu virsotnes, dziļās atzārs ar straujajām upēm un stāvajām klintīm. Ja mūsu mīlne tuvu mežam, mūs iepriecina tā koku zaļums, mēs dziesmas skaņas sadzirdam; arī taigas šalkās...

It visur padomju cilvēkam ir ko redzēt, ir ko mīlēt un cienīt — tā ir plašā dzimtā zeme, tie ir viesmīlīgie radošās enerģijas pilnie padomju ļaudis.

Liela ir mūsu Dzimtene un bagāta dabas vēltēm. Bet visas dabas bagātības—

Nav iespējams mīlēt to, ko nepazīst. Sava Dzimtene jāpazīst — to palīdz jau skolas solā ģeogrāfijas grāmata, daudz skaistu attēlu un interesantais skolotāja stāstījums. Arī pašiem daudz jālasa, jāinteresējas.

Vislabāk dzimto zemi var iepazīt ceļojot, taču mūsu zeme ir tik liela, ka visu to izbraukt un redzēt nav iespējams. Daudz jāuzzina no grāmatām.

Daudzi pieaugdami sapņo par ceļojumiem. Lūk, jauneklīs pielīcis ausī grubūlainam telefona stābam un no tālrunes traucosās

Ziemeļos janvārī termometrā sasals dzīvsudrabs, bet Kara Kuma tukšnesi vasaras dienā ādas zābaki tā sakarst, ka tiem nevar piekarties. Aizkaukāzā jau zied rozes, kad Maskavā vēl ir ziema. Uzbekistānā sākas jau karsta vasara, bet Kamčatkas Petropavlovskā mājās līdz jumiem vēl aizputinājīs sniegs. Interesanti, ka Ohotskas piekrastē lapegles stumbrs vairāk sintu gados tikko iegūst bērna rokās resnumu, bet Adžīrijā jauns bambuss izstiepjas dienāktī par veselu pusmetru.

Čeļuskina ragū ziema ilgst gandrīz 10 mēnešu un gadās, ka turpat skaudrais jūras vējš atdzen vasaras vidū ledus gabalus un tos sablīvē lielos ledus kalnos.

Pie mums mājō gaņ polārpūces, gaņ flamingo, aug kā pundurbēras, tā palma. Lūk, cik liela bagātā un skaista ir mūsu Dzimtene! Pajautā par to vēl skolotājiem, uzzīni par to no grā-

AUDZEJU VISTAS

Pagājušā mācību gada beigās mums notika klases sapulce. Tajā audzinātāja pastāstīja, ka padomju ļaudis uzsākuši septiņgades plāna izpildi, un uzaicināja arī mūs kļūt par šī lielā darba talcīniekiem.

Es dzīvoju uz laukiem, un abas ar māmiņu nosprīdām, ka pa vasaru varēsū audzēt vistas. Sapņēmām pavasarī mazus cālīšus, un katru dienu visu vasaru kārtīgi tos baroju. Tagad jau man ir izaugušas 30 vistas. Tas ir mans mazais darbs septiņgades pirmajā gadā.

Elga Biele,
Rūjenas septiņgadīgās skolas 3.-a klases skolniece

matām, tad tu būsi dziļāk iepazīties ar savu Dzimteni, mīlēsi to tā, kā miltāja varoņi, kas krita cīņās par tās brīvību revolūcijas un Lielā Tēvtijas kara dienās. Tā mīlēt Dzimteni, kā to darīja Zoja Kosmodēmisarska, Marija Mojskova, Aleksandrs Matrosov, Erasmūdonas konjunktieri un daudzi citi varoņi, arī tūm uzdevums.

LŪGUMS VASARIŅAI

K. Kalnietis

Zajā, mīļā vasariņa,
Izpīlīd gaņ katrā ziņā,
Ko tev ļoti lūgšu es:
Nelzbārsti zemenes
Tā kā pērņ pa lielo mežu,
Visām grāvmalām un ežām.
Ogot, aļ, kāds tas ir prieks —
Taču laika neatliek:
Tētis, mamma ļaukā strādā,
Man pa mājām vaļag gādāt —
Vistas, cālī, trusēni,
Kaza, aļi sīvēni —
Visi ēst un dzert tie prasa,
Bet, ja nedod — bālās asā,
Kvlec un brēc, ko katrs māk,
Ko ļal viens pret visiem sāk?

Arī dārzā darba gāna —
Ravēšana, ļalstāna.
Gurķiem, zīrļēm, tomātem —
Tveicē ādens patīk tiem.
Tīrāls posts ar putniem arī —
Zvīrbuļū un strādzu bari!
Ļt nemaz valrs nekaunas —
Kīrsūs zog un ļāņogas.
Tā, lūk, redzī, diēna mana
Pāiet vienā strādāšanā.
Bet tā garšo zemenes,
Tāpēc vēlreiz lūžu es:
Gārīgās un skalstās ogas
Īzber ļālītē aļz ļoga,
Izpīlīd to katrā ziņā,
Ļabā, mīļā vasariņa!

